

Det er jo sådan lidt upræcist. Løber den frem til 1999? Eller er det bare til næste år? Eller er det allerede fra jul af, hvor forslaget bliver vedtaget, at det er frit marked igen? Det er jo sådan set rart for os andre her i Folketinget at vide, hvornår vi har en chance for at komme med igen.

Jeg har indtryk af, at fru Ulla Tørnæs sådan set allerede har indledt diskussionen – sådan lige før vedtagelsen – hvilket er lidt usædvanligt af en forligspartner.

Men altså: I hvor lang tid er man bundet af de her aftaler? Hvornår kan vi andre komme med igen?

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg må indrømme, at også jeg er en smule i vildrede. Jeg er nødt til at spørge fru Ulla Tørnæs, om Venstre rent faktisk står bag det mismask, som vi skal diskutere i dag?

For jeg forstår, at fru Ulla Tørnæs mener, at regeringen har kvalt sig selv i sin egen succes, og nu bruger jeg et af Socialdemokratiets udtryk. De indrømmer i hvert fald blankt, at de har kvalt sig selv i succesen, og så vidt jeg har forstået, så er det her forslag, som vi nu diskuterer, en del af finanslovsforliget, som Venstre og De Konservative også står bag.

Jeg vil gerne høre, om Venstre stadig væk står bag, eller om fru Ulla Tørnæs er ved at trække Venstre ud af forliget, for det er interessant, det må jeg indrømme.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Selvfølgelig står Venstre bag det forlig, vi har indgået med regeringen.

Til hr. Ole Vagn Christensen skal jeg allerførst sige, at Eva Tørnæs var tidligere socialdemokratisk medlem af Århus Byråd. Jeg hedder Ulla Tørnæs og er medlem af Folketinget.

Selvfølgelig står Venstre bag den finanslovsaf-tale, som vi har indgået med Det Konservative Folkeparti og regeringen. Men vi har da lov til at sige, at vi i sin tid ikke stemte for arbejdsmarkedsreformen. Men selvfølgelig vedkender vi os, at der er tale om konsekvente opstramninger af arbejdsmarkedsreformen, og selvfølgelig er vi med til det.

Til hr. Aage Frandsen skal jeg sige, at det forlig, som vi har indgået med regeringspartierne, løber frem til 1997. Det respekterer vi naturligvis.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg beklager, at jeg kom til at nævne en forkert person. Jeg skal aldrig gøre det mere. Fru Ulla Tørnæs; det skal jeg nok huske. Men det, der glæder mig, er, at man nu er med i orlovsordningerne. Det er vi glade for.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Det er muligt, at hr. Ole Vagn Christensen betragter det, som om vi er med i arbejdsmarkedsreformen. Det må jeg korrigere: Det er vi ikke. Vi er med til en række opstramninger af den uansvarlige arbejdsmarkedsreform, som regeringen vedtog for halvandet år siden.

Pia Christmas-Møller (KF):

Orlovsordningerne blev gennemført af den borgerlige KV-regering. Det står vi ved, og det er faktisk ikke uden en vis stolthed.

Vi kombinerede nemlig de lediges behov for at komme ind på arbejdsmarkedet med nogle beskæftigedes behov for at få tid til uddannelse og til at passe deres små børn.

Det var faktisk en fremragende ordning, som sikrede, at vi fik en større aktivitet, og at folk i almindelighed fik en større livskvalitet. Ordningen forudsatte frivillighed både for arbejdstagere og arbejdsgivere, og så var der et krav om genbesættelse.

Det lavede rødskovsregeringen om. Da man fik magten med ét mandats flertal, lavede man en tvangsordning, så en arbejdsgiver ikke kunne sige nej til lønmodtagere, som gjorde krav på at gå på børnepasningsorlov. Til gengæld fjernede man genbesættelseskravet, hvilket svigtede de ledige.

Det er forhistorien bag de tal, som vi nu har for det samlede antal orlovs personer, der i år er på 80.000. Det er også historien bag den kendsgerning, at hr. Peter Duetoft har fuldstændig ret i, at alternativet til de opstramninger, som vi netop har gennemført i forbindelse med finanslovsforliget, ville være, at der ikke ville være orlovsordninger næste år, for der ville ganske enkelt ikke være penge til det.

Mens vores oprindelige ordning hang smukt sammen både for de enkelte privatøkonomier og for statsfinanserne, ja, så har rødskovsregeringens ordning været en bombe under statsbudgettet.

Vismændene beregnede i juni måned i år, at 35.000 orlovs personer årligt ville påføre staten